

LEGE nr. 64 din 22 iunie 1995 (*republicată*)

privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

EMITENT

• PARLAMENTUL

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004**

Data intrării în vigoare 17-11-2004

Abrogat de Articolul 156, Capitolul VI din LEGE nr. 85 din 5 aprilie 2006 la data 20-07-2006

Notă *) Republicată în temeiul dispozițiilor [art. VIII alin. \(1\) din Legea nr. 149/2004](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 64/1995](#) privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, precum și a altor acte normative cu incidență asupra acestei proceduri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 12 mai 2004, dându-se textelor o nouă numerotare.

[Legea nr. 64/1995](#) a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999 și a fost rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 28 februarie 2000, iar ulterior a mai fost modificată prin [Ordonanța Guvernului nr. 38/2002](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 64/1995](#) privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 82/2003](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Prezenta lege se aplică următoarelor categorii de persoane aflate în insolvență și care vor fi denumite în continuare debitori:

a) comercianții:

1. societățile comerciale;
2. cooperativele de consum și cooperativele meșteșugărești, denumite în continuare organizații cooperatiste, asociațiile teritoriale ale cooperativelor de consum și meșteșugărești, constituite potrivit [Decretului-lege nr. 66/1990](#) privind organizarea și funcționarea cooperației meșteșugărești, cu modificările ulterioare, respectiv [Legii nr. 109/1996](#) privind organizarea și funcționarea cooperației de consum și a cooperației de credit, cu modificările ulterioare, precum și societățile cooperative;
3. persoanele fizice care acționează individual sau în asociații familiale;

b) societățile agricole;

c) grupurile de interes economic.

(2) Prin insolvență se înțelege acea stare a patrimoniului debitorului, caracterizată prin incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu sumele de bani disponibile.

Articolul 2

Scopul legii este instituirea unei proceduri pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență, fie prin reorganizarea activității acestuia sau prin lichidarea unor bunuri din averea lui până la stingerea pasivului, fie prin faliment.

Articolul 3

În înțelesul prezentei legi, averea debitorului cuprinde totalitatea bunurilor și drepturilor patrimoniale ale acestuia - inclusiv cele dobândite în cursul procedurii stabilite de prezenta lege - care pot face obiectul unei executări silite, în condițiile Codului de procedură civilă.

Articolul 4

(1) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege vor fi suportate din averea debitorului.

(2) Plățile se vor face dintr-un cont deschis la o unitate a unei bănci, pe bază de dispoziții emise de debitor sau, după caz, de administrator, iar în cursul falimentului, de lichidator.

(3) Disponibilitățile bănești vor putea fi păstrate într-un cont special de depozit bancar.

(4) În lipsa disponibilităților în contul debitorului se va utiliza fondul de lichidare, constituit din taxele plătite de persoanele fizice și/sau juridice registrului comerțului pentru serviciile prestate de acesta.

(5) Fondul prevăzut la alin. (4) va fi constituit prin majorarea cu 10% a taxelor percepute de oficiile registrului comerțului.

Capitolul II

Participanții la procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Articolul 5

- (1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul și lichidatorul.
- (2) Organele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de prezenta lege, precum și realizarea în condițiile legii a drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni.

Secțiunea 1

Instanțele judecătorești

Articolul 6

Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția recursului prevăzut la art. 8, sunt de competență exclusivă a tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul debitorului, astfel cum figurează acesta în registrul comerțului, respectiv în registrul societăților agricole, și sunt exercitate de un judecător-sindic desemnat de președintele tribunalului în condițiile art. 9.

Articolul 7

- (1) Citarea părților, precum și comunicarea sau notificarea oricărui alt act de procedură se fac, de regulă, în condițiile prevăzute la art. 85-94 din Codul de procedură civilă.
- (2) Prin excepție, îndeplinirea actelor menționate la alin. (1) se va face prin publicitate, în cazurile expres prevăzute de lege.

Articolul 8

- (1) Curtea de apel va fi instanța de recurs, pentru hotărârile date de judecătorul-sindic, în baza art. 11.
- (2) Termenul de recurs este de 10 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
- (3) Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților se face prin publicitate. În vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel în copie certificată, sub semnătura grefierului-șef al tribunalului, numai actele care interesează rezolvarea recursului.
- (4) Prin derogare de la prevederile art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.
- (5) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul judecării recursului împotriva următoarelor hotărâri ale judecătorului-sindic:
- a) hotărârea de respingere a contestației debitorului, făcută în temeiul art. 38 alin. (5);
 - b) hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, pronunțată în condițiile art. 106;
 - c) hotărârea de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, făcută în temeiul art. 121.
- (6) Pentru toate cererile de recurs formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii deschise împotriva unui debitor se constituie un singur dosar.

Secțiunea a 2-a

Judecătorul-sindic

Articolul 9

Judecătorul-sindic este nominalizat, în fiecare caz, de președintele tribunalului, dintre judecătorii desemnați ca judecători-sindici, în temeiul [art. 12 alin. 3 din Legea nr. 92/1992](#)*) pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare.

Notă *) [Art. 12 alin. 3 din Legea nr. 92/1992](#) pentru organizarea judecătorească a fost abrogat prin [Legea nr. 304/2004](#) privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 29 iunie 2004, prevederile acestuia fiind preluate de art. 50 din noua reglementare.

Articolul 10

În îndeplinirea îndatoririlor sale judecătorul-sindic va putea desemna, prin încheiere, persoane de specialitate, stabilindu-le și retribuția. Retribuțiile vor fi plătite în conformitate cu art. 4.

Articolul 11

- (1) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:
- a) darea hotărârii de deschidere a procedurii;
 - b) judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii;

- c) desemnarea, prin hotărâre, a administratorului sau a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestora, controlul asupra activității lor și, dacă este cazul, înlocuirea lor;
- d) judecarea cererilor de a se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;
- e) judecarea acțiunilor introduse de administrator sau de lichidator pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare deschiderii procedurii;
- f) judecarea contestațiilor debitorului ori ale creditorilor împotriva măsurilor luate de administrator sau de lichidator;
- g) confirmarea planului de reorganizare sau, după caz, de lichidare, după votarea lui de către creditorii;
- h) hotărârea de a se continua activitatea debitorului, în caz de reorganizare;
- i) soluționarea obiecțiilor la rapoartele trimestriale și la cel final ale administratorului sau ale lichidatorului;
- j) autentificarea actelor juridice încheiate de lichidator, pentru a căror validitate este necesară forma autentică;
- k) darea hotărârii de închidere a procedurii.

(2) Dacă examinarea chestiunilor supuse deliberării în ședințele de judecată prezidate de judecătorul-sindic nu se poate finaliza într-o singură zi, deliberarea va continua de drept în prima zi lucrătoare următoare, fără o nouă înștiințare, procedându-se astfel în continuare până la rezolvarea tuturor chestiunilor.

Articolul 12

Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate separat cu recurs.

Articolul 13

În orice stadiu al procedurii, tribunalul poate înlocui un judecător-sindic cu altul, prin încheiere motivată, dată în Camera de consiliu.

Secțiunea a 3-a Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

Articolul 14

- (1) Adunarea creditorilor va fi convocată și prezidată de către administrator sau, după caz, de către lichidator, dacă legea sau judecătorul-sindic nu dispune altfel; secretariatul ședințelor adunărilor creditorilor este în sarcina administratorului sau, după caz, a lichidatorului.
- (2) Creditorii cunoscuți vor fi convocați de administrator sau de lichidator în cazurile prevăzute de lege și ori de câte ori va fi necesar.
- (3) Adunarea creditorilor va fi convocată și la cererea creditorilor deținând creanțe în valoare de cel puțin 30% din valoarea totală a acestora.

Articolul 15

- (1) Convocarea creditorilor va trebui să cuprindă ordinea de zi a ședinței.
- (2) Orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepția cazului în care la ședință participă titularii tuturor creanțelor.
- (3) Creditorii pot fi reprezentați în adunare prin împuterniciți, pentru fiecare adunare, cu procură specială și legalizată sau, în cazul creditorilor bugetari și al celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.
- (4) Nu se va ține seama de declarațiile scrise trimise de creditorii, cu excepția cazurilor în care legea admite votul prin adeziune. În cazul în care este permisă votarea prin corespondență, creditorii își pot transmite votul printr-un înscris în format electronic căruia i s-a încorporat, atașat sau asociat o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil.
- (5) La ședințele adunării creditorilor vor participa 2 delegați ai salariaților debitorului, votând pentru creanțele reprezentând salariile și alte drepturi bănești.
- (6) Dacă examinarea chestiunilor supuse deliberării creditorilor nu se poate finaliza într-o singură zi, deliberarea va continua de drept în prima zi lucrătoare următoare, fără o nouă înștiințare, procedându-se astfel în continuare până la rezolvarea tuturor chestiunilor.
- (7) Procesul-verbal al adunării creditorilor va fi semnat de președintele ședinței și va cuprinde în rezumat dezbaterile ținute, votul creditorilor pentru fiecare chestiune și deciziile adoptate.

Articolul 16

- (1) În cadrul ședințelor adunării creditorilor aceștia vor putea desemna un comitet al creditorilor și vor avea dreptul să analizeze situația debitorului, rapoartele întocmite de comitetul creditorilor, măsurile luate de administrator sau de lichidator și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri.
- (2) Cu excepția cazurilor în care legea cere o majorare specială, ședințele vor avea loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor împotriva averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul titularilor unei majorități, prin valoare, a creanțelor prezente.

(3) Calculul valorii totale a creanțelor prevăzute la alin. (2) împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la următoarele criterii:

a) ulterior afișării tabelului definitiv și până la confirmarea unui plan de reorganizare, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului definitiv;

b) ulterior confirmării planului de reorganizare și până la afișarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din planul de reorganizare confirmat; și

c) ulterior afișării tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul acestuia.

(4) Planul de reorganizare va fi supus votului adunării creditorilor, în condițiile stabilite la art. 99.

Articolul 17

(1) Judecătorul-sindic va desemna, dacă este necesar, în raport cu proporțiile cazului, un comitet format din 3-7 creditori dintre cei cu creanțele garantate și chirografare cele mai mari, prin valoare, înscriși în lista prevăzută la art. 33, 39, respectiv art. 40.

(2) Desemnarea se va face fie prin hotărârea de deschidere a procedurii, fie după prezentarea sau întocmirea listei de creditori, dacă lista nu este disponibilă la data deschiderii procedurii.

(3) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor aceștia vor putea alege un comitet format din 3-7 creditori dintre cei cu creanțe garantate și cei chirografari, care se oferă voluntar; comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(4) Dacă nu se va obține majoritatea necesară, judecătorul-sindic va putea desemna comitetul potrivit criteriilor prevăzute la alin. (1) sau va putea menține comitetul desemnat anterior.

(5) În cursul activității sale judecătorul-sindic va putea cere asistența comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia.

Articolul 18

(1) Comitetul creditorilor face parte dintre cei îndreptățiți ca, atunci când debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare în condițiile art. 33, respectiv art. 39, ori nu a fost propus de debitor sau nu a fost confirmat un plan de reorganizare, să ceară judecătorului-sindic să ridice debitorului dreptul de administrare.

(2) Comitetul creditorilor poate fi autorizat de judecătorul-sindic să introducă acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial - făcute de debitor în fraudă creditorilor -, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administrator sau de lichidator.

Secțiunea a 4-a

Adunarea generală a membrilor sau asociaților/acționarilor. Reprezentantul membrilor sau asociaților/acționarilor

Articolul 19

(1) Pe perioada desfășurării procedurii prevăzute de prezenta lege adunarea generală a asociaților/acționarilor va fi convocată ori de câte ori se va considera necesar și va fi prezidată de administrator sau lichidator, dacă legea ori judecătorul-sindic nu dispune altfel.

(2) Adunarea generală a asociaților/acționarilor va fi convocată și la cererea asociaților/acționarilor reprezentând cel puțin 10% din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător adunării generale a membrilor grupurilor de interes economic și, respectiv, ai societăților cooperative; în cazul acestor persoane juridice, procentul prevăzut la alin. (2) se raportează la numărul membrilor acestora.

(4) Membrilor sau, după caz, asociaților/acționarilor li se vor notifica, în condițiile legii, în mod obligatoriu:

a) hotărârea de deschidere a procedurii;

b) propunerea de îndeplinire a unor acte, operațiuni și plăți care depășesc condițiile obișnuite de exercitare a activității curente;

c) solicitarea de intrare în faliment, precum și hotărârea judecătorului-sindic de intrare în faliment a debitorului;

d) propunerea de vânzare în bloc sau de vânzare a imobilelor;

e) raportul final și bilanțul general, întocmite de lichidator;

f) hotărârea de închidere a procedurii.

Articolul 20

(1) În cadrul ședințelor adunării generale a membrilor sau, după caz, a asociaților/acționarilor, aceștia vor desemna, pe cheltuiala lor, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, care să le reprezinte interesele și vor avea dreptul să analizeze situația debitorului, rapoartele întocmite de reprezentantul membrilor ori, după caz, al asociaților/acționarilor, măsurile luate de administrator sau de lichidator și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri.

(2) Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele vor avea loc în prezența asociaților/acționarilor reprezentând cel puțin jumătate din capitalul social, iar deciziile se adoptă cu majoritate simplă, raportată la capitalul social reprezentat. În toate cazurile însă deciziile se adoptă doar cu votul asociaților/acționarilor reprezentând cel puțin o treime din capitalul social.

(3) Pentru grupurile de interes economic și, respectiv, societățile cooperative, procentele prevăzute la alin. (2) se raportează la numărul membrilor acestora.

(4) Comunicarea sau notificarea oricărui act de procedură către membri sau, după caz, asociați/acționari se realizează la adresa reprezentantului membrilor ori, după caz, al asociaților/acționarilor, aleasă de acesta.

(5) Reprezentantul membrilor sau, după caz, al asociaților/acționarilor este împuternicit să exercite orice drepturi ori atribuții pe care le poate exercita debitorul persoană fizică, cu excepția cazurilor în care legea prevede că acestea vor fi exercitate de membri sau, după caz, asociați/acționari, individual ori în alte condiții.

(6) În cazurile prevăzute la art. 19 alin. (4) lit. b), c), d) și e), reprezentantul membrilor sau, după caz, al asociaților/acționarilor va putea formula obiecții în condițiile stabilite de lege, dar nu va participa la exercitarea votului pentru aprobarea măsurilor respective, dacă un astfel de vot este prevăzut de lege.

Articolul 21

(1) Judecătorul-sindic va desemna un reprezentant dintre primii 3 asociați/acționari titulari ai părților sociale/acțiunilor cele mai mari, prin valoare.

(2) Desemnarea se va putea face fie prin hotărârea de deschidere a procedurii, fie ulterior.

(3) În cadrul primei ședințe a adunării generale a asociaților/acționarilor sau ulterior, aceștia vor putea alege, pe cheltuiela lor, un reprezentant, persoană fizică sau juridică; reprezentantul astfel desemnat va înlocui reprezentantul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(4) În cursul activității sale judecătorul-sindic va putea cere asistența reprezentantului asociaților/acționarilor sau a unui delegat al acestuia.

(5) Prevederile alin. (1)-(4) se aplică, în mod corespunzător, în ceea ce privește desemnarea reprezentantului membrilor grupului de interes economic sau, după caz, al societăților cooperative.

Articolul 22

Reprezentantul membrilor sau, după caz, al asociaților/acționarilor poate îndeplini următoarele atribuții:

a) propunerea de desemnare a unui administrator;

b) consultarea cu administratorul sau lichidatorul cu privire la desfășurarea și administrarea procedurii;

c) examinarea actelor săvârșite de debitor, administrator sau lichidator, a activității și situației financiare a debitorului, precum și a posibilității de continuare a activității acestuia;

d) formularea și negocierea unui plan de reorganizare, precum și informarea și consilierea membrilor sau, după caz, a asociaților/acționarilor cu privire la conținutul oricărui alt plan propus;

e) efectuarea oricăror alte activități necesare pentru protejarea intereselor membrilor sau, după caz, ale asociaților/acționarilor.

Secțiunea a 5-a Administratorul

Articolul 23

(1) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator - persoană fizică sau societate comercială -, stabilindu-i și remunerația, în conformitate cu criteriile aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Creditorii nemulțumiți pot contesta decizia prevăzută la alin. (1), în termen de 3 zile, la judecătorul-sindic, care va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o încheiere prin care va desemna administratorul propus de creditorii sau, după caz, va menține administratorul desemnat prin hotărârea de deschidere a procedurii.

(3) Dacă în termenul stabilit la alin. (2) decizia adunării creditorilor nu este contestată, judecătorul-sindic, printr-o încheiere, va desemna administratorul propus de creditorii, dispunând totodată încetarea atribuțiilor administratorului pe care l-a desemnat prin hotărârea de deschidere a procedurii.

(4) Administratorul, persoană fizică sau societate comercială, inclusiv reprezentantul acesteia, trebuie să aibă calitatea de practician în reorganizare și lichidare, în condițiile legii.

(5) Nu poate fi desemnat administrator sau lichidator persoana fizică care nu poate fi fondator, administrator, director, cenzor sau reprezentant al unei societăți comerciale, potrivit art. 6 alin. (2) și [art. 138 din Legea nr. 31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată.

(6) În situațiile prevăzute la [art. 149 din Legea nr. 31/1990](#), republicată, administratorul/lichidatorul are obligația de abținere. În cazul neconformării, persoana interesată poate iniția procedura recuzării, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă, care se aplică în mod corespunzător.

(7) Înainte de desemnarea sa administratorul trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității administratorului pe perioada exercitării calității sale.

(8) Este interzis administratorului, sub sancțiunea revocării din funcție și a reparării eventualelor prejudicii cauzate, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.

Articolul 24

Principalele atribuții ale administratorului, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) examinarea activității debitorului în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, precum și asupra posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea și supunerea aceluia raport judecătorului-sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea administratorului;

b) întocmirea actelor prevăzute la art. 33 alin. (1), în cazul în care debitorul nu și-a îndeplinit obligația respectivă înăuntrul termenelor legale, precum și verificarea, corectarea și completarea informațiilor cuprinse în actele respective, când acestea au fost prezentate de debitor;

c) elaborarea planului de reorganizare a activității debitorului, în funcție de cuprinsul raportului menționat la lit. a) și în condițiile și termenele prevăzute la art. 91;

d) supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului;

e) conducerea integrală, respectiv în parte, a activității debitorului, cu precizarea expresă, în acest caz, a atribuțiilor sale și a condițiilor de efectuare a plăților din contul averii debitorului;

f) stabilirea datelor ședințelor adunării creditorilor;

g) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

h) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

i) sesizarea de urgență a judecătorului-sindic în cazul în care constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative;

j) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

k) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea;

l) urmărirea încasării creanțelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de deschiderea procedurii;

m) cu condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale;

n) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

o) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic, cu excepția celor prevăzute de lege în competența exclusivă a acestuia.

Articolul 25

(1) Administratorul va depune la dosarul cauzei un raport lunar, cuprinzând descrierea modului în care s-a achitat de atribuțiile sale, precum și justificarea cheltuielilor efectuate în condițiile art. 120 alin. (1) și art. 122.

(2) Debitorul persoană fizică, reprezentantul membrilor sau al asociațiilor/acționarilor, oricare dintre creditorii, precum și orice altă persoană interesată pot face contestație împotriva măsurilor luate de administrator.

(3) Contestația trebuie să fie înregistrată în termen de 5 zile de la depunerea raportului prevăzut la alin. (1).

(4) Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 10 zile de la înregistrarea ei, în Camera de consiliu, cu citarea contestatorului și a administratorului, putând, dacă va considera necesar, să suspende executarea măsurii contestate.

Articolul 26

(1) Judecătorul-sindic va sancționa cu amendă judiciară de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei refuzul, fără motive temeinice, al practicianului în reorganizare și lichidare de a accepta desemnarea ca administrator.

(2) În exercitarea atribuției de control prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. c) judecătorul-sindic poate desființa măsurile ilegale luate de administrator, chiar dacă nu au fost contestate, putând, dacă va considera necesar, să citeze în Camera de consiliu administratorul și persoanele interesate.

(3) În orice stadiu al procedurii, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate dispune, prin încheiere, înlocuirea administratorului.

(4) În vederea adoptării măsurii menționate la alin. (3), judecătorul-sindic îi va cita în Camera de consiliu pe administrator și comitetul creditorilor.

(5) Judecătorul-sindic va sancționa administratorul cu amendă judiciară de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu își îndeplinește sau îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

(6) Dacă prin fapta prevăzută la alin. (5) administratorul a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să-l oblige pe administrator la acoperirea prejudiciului produs.

(7) În cazul amenzilor și al despăgubirii prevăzute la alin. (1), (5) și (6), urmează a se aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă.

Articolul 27

În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale administratorul va putea desemna persoane de specialitate. Numirea și nivelul retribuțiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării judecătorului-sindic.

Secțiunea a 6-a Lichidatorul

Articolul 28

(1) În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator, aplicându-se, în mod corespunzător, art. 23, 25, 26, 27 și art. 101 alin. (5).

(2) Atribuțiile administratorului încetează la momentul stabilirii atribuțiilor lichidatorului de către judecătorul-sindic.

(3) Poate fi desemnat lichidator și administratorul desemnat anterior.

Articolul 29

Principalele atribuții ale lichidatorului, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) examinarea activității debitorului în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea aceluia raport judecătorului-sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea lichidatorului, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administrator;

b) conducerea activității debitorului;

c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

e) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

f) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea;

g) urmărirea încasării creanțelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de acesta înaintea deschiderii procedurii;

h) primirea plăților pe seama debitorului și consemnarea lor în contul averii debitorului;

i) vânzarea bunurilor din averea debitorului în conformitate cu prevederile prezentei legi;

j) încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejuserilor, renunțarea la garanții reale sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic;

k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

l) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.

Articolul 30

(1) Actele încheiate de lichidator, pentru a căror validitate este necesară forma autentică, vor fi supuse autentificării judecătorului-sindic.

(2) Judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de autentificare, în baza căreia actul va putea fi înscris în registrele de publicitate.

Capitolul III Procedura

Secțiunea 1 Cererile introductive

Articolul 31

(1) Procedura va începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor sau de către creditor.

(2) Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor vor putea introduce cerere împotriva persoanelor juridice aflate sub supravegherea și controlul acestora, care, potrivit datelor de care autoritățile respective dispun, îndeplinesc criteriile prevăzute de dispozițiile legale speciale pentru pornirea procedurii prevăzute de prezenta lege.

§ 1.

Cererea debitorului

Articolul 32

(1) Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 30 de zile de la apariția stării de insolvență.

(2) Va putea să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi și debitorul în cazul căruia apariția stării de insolvență este iminentă.

(3) Cererile persoanelor juridice vor fi semnate de persoanele care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de a le reprezenta.

(4) Introducerea prematură și cu rea-credință de către debitor a unei cereri de deschidere a procedurii atrage răspunderea patrimonială a debitorului persoană fizică sau a reprezentanților legali ai persoanelor juridice debitoare, pentru prejudiciile pricinuite.

Articolul 33

(1) Cererea debitorului va trebui să fie însoțită de următoarele acte:

a) bilanțul și copii de pe registrele contabile curente;

b) o listă completă a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile și băncile prin care debitorul își rulează fondurile; pentru bunurile grevate se vor menționa datele din registrele de publicitate;

c) o listă a numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide sau nelichide, scadente sau nescadente, necontestate sau contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință;

d) o listă cuprinzând plățile și transferurile patrimoniale efectuate de debitor în cele 120 de zile anterioare formulării cererii introductive;

e) contul de profit și pierderi pe anul anterior depunerii cererii;

f) o listă a membrilor grupului de interes economic sau, după caz, a asociațiilor cu răspundere nelimitată, pentru societățile în nume colectiv și cele în comandită;

g) o declarație prin care debitorul își arată intenția de intrare în faliment sau de reorganizare, conform unui plan, prin restructurarea activității sau prin lichidarea, în tot sau în parte, a averii, în vederea stingerii datoriilor sale; dacă această declarație nu va fi depusă până la expirarea termenului stabilit la alin. (2), se prezumă că debitorul este de acord cu începerea falimentului;

h) o declarație pe propria răspundere sau un certificat de la registrul societăților agricole ori, după caz, oficiul registrului comerțului în a cărui rază teritorială se află domiciliul profesional/sediul social, din care să rezulte dacă a mai fost supus procedurii prevăzute de prezenta lege într-un interval de 5 ani anterior formulării cererii introductive.

(2) Dacă debitorul nu dispune la momentul înregistrării cererii de vreuna dintre informațiile prevăzute la alin.

(1) lit. a)-f) și h), el va putea înregistra acea informație la tribunal, în termen de 10 zile; dacă nu o va face, cererea sa va fi respinsă.

Articolul 34

(1) În cazul unei cereri introduse de o societate în nume colectiv sau în comandită, acea cerere nu va fi considerată ca fiind făcută și de asociații cu răspundere nelimitată sau, în condițiile art. 36-38, și împotriva lor.

(2) O cerere introdusă de un asociat cu răspundere nelimitată sau împotriva acestuia pentru datoriile sale va fi fără efecte juridice cu privire la societatea în nume colectiv sau în comandită din care face parte.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, în privința cererilor introduse de grupurile de interes economic sau de membrii acestora.

Articolul 35

Nu vor fi permise de tribunal cererile de reorganizare ale debitorilor, care în ultimii 5 ani precedenți au mai făcut o astfel de cerere sau au fost obiectul unei astfel de cereri introduse de creditor.

§ 2.

Cererile creditorilor

Articolul 36

(1) Orice creditor care are una sau mai multe creanțe certe, lichide și exigibile poate introduce la tribunal o cerere împotriva unui debitor care este prezumat în insolvență din cauza încetării plăților față de acesta timp de cel puțin 30 de zile, în următoarele condiții:

a) dacă creanțele izvorăsc din raporturi de muncă sau raporturi obligaționale civile, acestea trebuie să aibă un quantum superior valorii însumate a 6 salarii medii pe economie, stabilite în condițiile legii și calculate la data formulării cererii introductive;

b) în celelalte cazuri creanțele trebuie să aibă un quantum superior echivalentului în lei al sumei de 3.000 euro, calculat la data formulării cererii introductive;

c) în cazul unui creditor care deține creanțe din ambele categorii menționate la lit. a) și b), quantumul total al creanțelor trebuie să fie superior valorii însumate a 6 salarii medii pe economie, stabilite în condițiile legii și calculate la data formulării cererii introductive.

(2) Dacă între momentul formulării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri de către judecătorul-sindic sunt formulate cereri de către alți creditori, judecătorul sindic va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) referitoare la quantumul minim al creanțelor în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri.

(3) Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexe la primul dosar.

Articolul 37

După înregistrarea unei cereri introductive, președintele tribunalului va nominaliza de îndată judecătorul-sindic, potrivit art. 9.

Secțiunea a 2-a

Deschiderea procedurii și efectele deschiderii procedurii

Articolul 38

(1) Dacă cererea debitorului corespunde condițiilor stabilite la art. 32, 33 și 35, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii, pe care o va notifica în condițiile art. 75. În cazul în care creditorii se opun deschiderii procedurii în termen de 15 zile de la publicarea notificării, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, o ședință la care vor fi citați debitorul și creditorii care se opun deschiderii procedurii, în urma căreia va soluționa, deodată, printr-o sentință, toate opozițiile.

(2) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorilor, judecătorul-sindic va comunica cererea, în copie, debitorului și va dispune afișarea unei copii la ușa instanței.

(3) Dacă, în termen de 5 zile de la primirea copiei, debitorul contestă că ar fi în stare de insolvență, în condițiile stabilite la art. 36, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, o ședință la care vor fi citați debitorul și creditorii care au introdus cererea.

(4) La cererea debitorului, judecătorul-sindic îi poate obliga pe creditorii care au introdus cererea să consemneze, în termen de 15 zile, la o bancă, o cauțiune de cel mult 10% din valoarea creanțelor. Cauțiunea va fi restituită creditorilor, dacă cererea lor va fi admisă. Dacă cererea va fi respinsă, cauțiunea poate fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitor. Dacă nu este consemnată în termen cauțiunea, cererea introductivă va fi respinsă.

(5) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, îi va respinge contestația și va deschide procedura printr-o sentință.

(6) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul nu este în stare de insolvență, respinge cererea creditorilor și dispune ca sentința să fie afișată la ușa instanței. În cazul respingerii cererii, aceasta va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei.

(7) Dacă debitorul nu contestă în termenul prevăzut la alin. (3) că ar fi în stare de insolvență, judecătorul-sindic va da o sentință de deschidere a procedurii.

Articolul 39

În termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, potrivit art. 38 alin. (5) sau (7), debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei actele și informațiile prevăzute la art. 33 alin. (1).

Articolul 40

Dacă debitorul nu a prezentat informațiile prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. b), c), d), e) și h) sau le-a prezentat în mod necorespunzător, administratorul poate, pe cheltuiala averii debitorului, să angajeze, în condițiile legii, unul sau mai mulți experți de specialitate care, folosind bilanțul, registrele contabile și documentele contabile și extracontabile ale debitorului, să le întocmească sau, după caz, să le corecteze cu maximă urgență.

Articolul 41

Prin hotărârea de deschidere a procedurii judecătorul-sindic va desemna un administrator, stabilindu-i atribuțiile, potrivit art. 24, precum și remunerația, în conformitate cu criteriile aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 42

De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.

Articolul 43

(1) Creditorul titular al unei creanțe garantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă ori drept de retenție, de orice fel, poate solicita judecătorului-sindic ridicarea suspendării menționate la art. 42 cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în cadrul procedurii, a bunului asupra căruia poartă garanția sau dreptul de retenție, în una dintre următoarele situații:

A. a) atunci când valoarea obiectului garanției este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și părților de creanțe garantate cu acel obiect; și

b) obiectul garanției nu prezintă o importanță vitală pentru reușita unei reorganizări care, în cazul concret, ar avea șanse efective de realizare;

B. atunci când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, datorită:

- diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;
- diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;
- lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieririi sau deteriorării.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. B judecătorul-sindic va putea respinge cererea de ridicare a suspendării formulată de creditor, dacă administratorul/debitorul propune în schimb adoptarea uneia sau mai multor măsuri menite a oferi o protecție corespunzătoare creanței garantate a creditorului, precum:

a) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului, pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

b) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului, pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel și, respectiv, pentru reducerea capitalului creanței sub cota de diminuare a valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

c) novația obligației de garanție prin constituirea unei garanții suplimentare, reale sau personale, ori prin substituirea obiectului garanției cu un alt obiect.

(3) Reclamantul într-o cerere de ridicare a suspendării trebuie să facă dovada faptului prevăzut la alin. (1) lit. A. a), rămânând debitorului/administratorului sau altei părți interesate sarcina producerii dovezii contrare și, respectiv, a celorlalte elemente.

Articolul 44

Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 42. Termenele vor reîncepe să curgă după 30 de zile de la închiderea procedurii.

Articolul 45

Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior deschiderii procedurii și negarantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă ori drept de retenție, de orice fel, sau părților negarantate din creanțele garantate cu astfel de garanții, de la data deschiderii procedurii, în afară de cazul în care, prin programul de plată a creanțelor cuprins în planul de reorganizare, se derogă de la prevederile de mai sus.

Articolul 46

(1) După ce s-a dispus deschiderea procedurii potrivit art. 38, este interzis administratorilor debitorilor persoane juridice, sub sancțiunea nulității, să înstrăineze, fără acordul judecătorului-sindic, acțiunile ori părțile lor sociale sau de interes, deținute de debitorul care face obiectul acestei proceduri.

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor ori a părților sociale sau de interes, potrivit alin. (1), în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.

Articolul 47

Debitorul are obligația de a pune la dispoziție administratorului sau, după caz, lichidatorului toate informațiile cerute de acesta cu privire la activitatea și averea sa, precum și lista cuprinzând plățile și transferurile patrimoniale făcute de el în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii.

Articolul 48

(1) După rămânerea irevocabilă a hotărârii de deschidere a procedurii, toate actele și corespondența emise de debitor, administrator sau lichidator vor cuprinde, în mod obligatoriu și cu caractere vizibile, în limbile română, engleză și franceză, mențiunea "în insolvență".

(2) După intrarea în reorganizare judiciară sau faliment, actele și corespondența vor purta, în condițiile menționate la alin. (1), mențiunea "în reorganizare judiciară" sau, după caz "în faliment".

(3) Prejudiciile suferite de terții de bună-credință, ca urmare a nerespectării obligației menționate la alin. (1) și (2), vor fi reparate în mod exclusiv de persoanele care au încheiat actele ca reprezentanți legali ai debitorului, fără a fi atinsă averea debitorului.

Articolul 49

(1) În afară de cazurile prevăzute de prezenta lege sau de cele autorizate de judecătorul-sindic, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule.

(2) Debitorul și/sau, după caz, administratorul sunt obligați să întocmească și să păstreze regulat o listă cuprinzând toate actele și operațiunile încheiate după deschiderea procedurii, cu precizarea naturii și valorii acestora și a datelor de identificare ale cocontractanților.

Articolul 50

(1) Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare - constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea -, dacă acesta nu și-a declarat, în condițiile art. 33 alin. (1) lit. g) sau, după caz, ale art. 39, intenția de reorganizare.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile și bunurilor pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului o dată cu desemnarea unui administrator, indicând totodată și condițiile de exercitare a acestuia.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.

(5) Creditorii, comitetul creditorilor ori reprezentantul membrilor sau, după caz, al asociațiilor/acționarilor pot oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, având ca justificare pierderile continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(6) Judecătorul-sindic va examina în termen de 15 zile cererea prevăzută la alin. (5), într-o ședință la care vor fi citați debitorul, creditorii, administratorul, comitetul creditorilor și reprezentantul membrilor sau, după caz, al asociațiilor/acționarilor.

Articolul 51

(1) Judecătorul-sindic va da dispoziții tuturor băncilor la care debitorul are disponibil în conturi să nu dispună de acestea fără un ordin al său sau al administratorului/lichidatorului.

(2) Încălcarea dispozițiilor judecătorului-sindic, menționate la alin. (1), atrage răspunderea băncilor pentru prejudiciul creat, precum și o amendă judiciară de la 4.000.000 lei la 10.000.000 lei.

Articolul 52

(1) Pe perioada în care debitorul sau/si administratorul exercită dreptul de administrare, acesta poate îndeplini orice acte și operațiuni - inclusiv utilizarea, vânzarea și închirierea de bunuri - și poate efectua plăți, dacă toate acestea se încadrează în condițiile obișnuite de exercitare a activității curente.

(2) Actele, operațiunile și plățile care depășesc condițiile menționate la alin. (1) vor putea fi autorizate de judecătorul-sindic; acesta va convoca o ședință în termen de maximum 20 de zile de la data primirii cererii, înștiințându-i pe creditorii despre posibilitatea de a depune contestații motivate cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.

(3) În cadrul ședinței prevăzute la alin. (2), judecătorul-sindic va soluționa toate contestațiile și va decide, prin încheiere, asupra cererii formulate de debitor/administrator.

(4) În cazul propunerilor de înstrăinare a bunurilor din averea debitorului grevate de garanții, se va ține seama de prevederile art. 43 referitoare la acordarea unei protecții corespunzătoare creanței garantate.

Articolul 53

Dacă la data deschiderii procedurii un act juridic nu devenise opozabil terților, înscrierile, transcrierile, intabulările și orice alte formalități specifice necesare acestui scop, efectuate după data deschiderii procedurii, sunt fără efect față de masa creditorilor, cu excepția cazului în care cererea sau sesizarea, legal formulată, a fost primită de instanța, autoritatea sau instituția competentă cel mai târziu în ziua premergătoare hotărârii de deschidere a procedurii.

Articolul 54

Deschiderea procedurii de insolvență nu afectează dreptul unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condițiile prevăzute de lege în materie de compensare legală sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii.

Articolul 55

Bunurile înstrăinate de administrator sau lichidator, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de prezenta lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum ipoteci, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asigurătorii.

Articolul 56

(1) Administratorul va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea administratorului, un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă.

(2) Raportul va indica dacă există o posibilitate reală de reorganizare efectivă a activității debitorului ori, după caz, motivele care nu permit reorganizarea și, în acest caz, propunerea de intrare în faliment.

(3) Raportul prin care se propune intrarea în faliment a debitorului va fi supus aprobării adunării generale a creditorilor la prima ședință a acesteia.

(4) Judecătorul-sindic va dispune, în termen de 48 de ore de la primirea raportului prevăzut la alin. (3), publicarea unui anunț referitor la raport în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în două ziare cu largă difuzare, cu indicarea datei ședinței adunării creditorilor și a faptului că este admisibilă votarea prin scrisoare, cu legalizarea semnăturii creditorului de către notarul public, comunicată prin orice mijloace și înregistrată la tribunal cu cel puțin 3 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului.

(5) Administratorul va asigura posibilitatea consultării raportului la sediul său, pe cheltuiuala solicitantului. O copie de pe raport va fi depusă la grefa tribunalului și la registrul comerțului sau, după caz, la registrul societăților agricole și va fi comunicată debitorului.

Articolul 57

(1) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, administratorul îi va informa pe creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris cu privire la raportul prin care se propune intrarea în faliment a debitorului.

(2) Adunarea creditorilor va aproba raportul prevăzut la alin. (1) prin votul titularilor a cel puțin două treimi din creanțele prezente la vot.

(3) În baza hotărârii adunării creditorilor de aprobare a raportului prevăzut la alin. (1), judecătorul-sindic va decide, prin încheiere, intrarea în faliment a debitorului în condițiile art. 106.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în cazul în care, până la data primei ședințe a adunării creditorilor, a fost admis un plan de reorganizare de către judecătorul-sindic.

Secțiunea a 3-a

Situația unor acte juridice ale debitorului

Articolul 58

Acțiunile introduse de administrator în aplicarea dispozițiilor prezentei secțiuni sunt scutite de taxele de timbru. Toate acțiunile și cererile introduse de lichidatorul judiciar sunt scutite de plată taxei de timbru.

Articolul 59

Măsurile prevăzute în prezenta secțiune se aplică atât în cazurile de reorganizare sau de lichidare conform unui plan, cât și în cele de faliment.

Articolul 60

Administratorul sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii.

Articolul 61

(1) Administratorul sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de debitor prin următoarele acte:

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

c) acte încheiate, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

f) plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii.

(2) Următoarele operațiuni, încheiate în anul anterior deschiderii procedurii, cu persoane aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate, dacă sunt în paguba creditorilor:

- a) cu un asociat comanditar sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății comerciale ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, atunci când debitorul este respectiva societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;
- b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;
- c) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a acționarilor, atunci când debitorul este respectiva societate pe acțiuni;
- d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni, cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;
- e) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție dominantă asupra debitorului sau activității sale;
- f) cu un coindivizar asupra unui bun comun.

Articolul 62

(1) Acțiunea pentru anularea unui transfer patrimonial, potrivit art. 60 sau 61, poate fi introdusă de administrator /lichidator în termen de un an de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art. 24 lit. a), dar nu mai târziu de 18 luni de la data deschiderii procedurii.

(2) Judecătorul-sindic poate autoriza comitetul creditorilor să introducă o astfel de acțiune, dacă administratorul /lichidatorul nu o face.

Articolul 63

Prin excepție de la dispozițiile art. 61, nu se va putea cere anularea unui transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale.

Articolul 64

(1) Terțul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat conform art. 62, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există, valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor.

(2) Terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului bunul sau valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii o creanță de aceeași valoare, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu bună-credință și fără intenția de a-i împiedica, întârzia ori înșela pe creditorii debitorului.

(3) Terțul dobânditor cu titlu gratuit de bună-credință va restitui bunurile în starea în care se găsesc, iar în lipsa acestora, va restitui diferența de valoare cu care s-a îmbogățit. În caz de rea-credință, terțul va restitui, în toate cazurile, întreaga valoare, precum și fructele percepute.

Articolul 65

(1) Administratorul, lichidatorul sau comitetul creditorilor va putea intenta acțiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor numai dacă subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului și cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că transferul inițial este susceptibil de a fi anulat.

(2) În cazul în care subdobânditorul este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv al debitorului, se prezumă relativ că acesta a cunoscut împrejurarea menționată la alin. (1).

Articolul 66

(1) Cererea pentru anularea unui transfer cu caracter patrimonial se va nota, din oficiu, în registrele de publicitate aferente.

(2) O persoană obținând un titlu sau dobândind o garanție ori un alt drept real asupra bunului respectiv, după efectuarea unei astfel de notări, va avea titlul sau dreptul său condiționat de dreptul de a fi recuperat bunul.

Articolul 67

(1) În vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, administratorul/lichidatorul poate să mențină sau să denunțe orice contract, închirierile neexpirate sau alte contracte pe termen lung, atâta timp cât aceste contracte nu vor fi fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Administratorul /lichidatorul trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile, unei notificări a contractantului, prin care i se cere să opteze pentru menținerea ori denunțarea contractului; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul/lichidatorul nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat.

(2) În cazul denunțării unui contract, o acțiune pentru despăgubiri poate fi introdusă de către contractant împotriva debitorului.

(3) Administratorul/lichidatorul va putea menține contractele de credit și va putea, cu acordul cocontractanților, să le modifice clauzele, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații ale debitorului. Modificările vor fi supuse aprobării judecătorului-sindic, care va avea în vedere dacă ele sunt atât în folosul averii debitorului, cât și în cel al averii creditorilor.

(4) Dacă vânzătorul unui bun imobil a reținut titlul de proprietate până la plata integrală a prețului vânzării, vânzarea va fi considerată executată de către vânzător și nu va fi supusă prevederilor alin. (1).

(5) Un contract de muncă sau de închiriere, în calitate de locatar, va putea fi denunțat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz.

(6) Într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu îl va obliga pe administrator/lichidator să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăți pot fi formulate cereri împotriva debitorului.

Articolul 68

Dacă un bun mobil, vândut debitorului și neplătit de acesta, era în tranzit la data deschiderii procedurii și bunul nu este încă la dispoziția debitorului și nici alte părți nu au dobândit drepturi asupra lui, atunci vânzătorul își poate lua înapoi bunul. În acest caz toate cheltuielile vor fi suportate de către vânzător și el va trebui să restituie debitorului orice avans din preț. Dacă vânzătorul admite ca bunul să fie livrat, el va putea recupera prețul prin înscrierea creanței sale în tabelul de creanțe. Dacă administratorul/lichidatorul cere ca bunul să fie livrat, el va trebui să ia măsuri să se plătească din averea debitorului întregul preț datorat în baza contractului.

Articolul 69

Dacă debitorul este parte într-un contract prevăzând transferul anumitor mărfuri, titluri reprezentative ale mărfurilor sau active financiare, cotate pe o piață reglementată de mărfuri, servicii și instrumente financiare derivate, la o anumită dată sau într-o perioadă determinată de timp, și scadența cade sau perioada se termină după data deschiderii procedurii, diferența dintre prețul de cumpărare și prețul cotelat, la data menționată mai sus, pe piața reglementată respectivă sau pe piețele locului de livrare ori, dacă nu poate fi stabilit locul, la cea mai apropiată piață reglementată, va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă aceasta este creditoare, și va fi înscrisă în tabelul de creanțe, dacă este o obligație a averii debitorului.

Articolul 70

Dacă un comisionar, care deține titluri pentru bunuri ce urmează a fi primite ori pentru marfă, devine subiectul unei cereri introductive, comitentul va fi îndreptățit să-și ia înapoi titlurile ori marfa sau să ceară ca valoarea lor să fie plătită de către comisionar.

Articolul 71

(1) Dacă un debitor deține marfă în calitate de consignatar sau orice alt bun care aparține altuia, la data înregistrării cererii introductive, a expirării termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor sau a respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri, proprietarul va avea dreptul să-și recupereze bunul, dacă este îngăduit așa ceva prin contract, în afară de cazul în care debitorul are un drept de garanție valabil asupra bunului.

(2) Dacă la una dintre datele menționate la alin. (1) marfa nu este în posesiunea debitorului și el nu o poate recupera de la deținătorul actual, proprietarul va fi îndreptățit să aibă creanța înregistrată în tabelul de creanțe, cu valoarea pe care marfa o avea la acea dată. Dacă debitorul este în posesiunea mărfii la acea dată, dar a pierdut ulterior posesiunea, proprietarul poate cere ca întreaga valoare a mărfii să fie înscrisă în tabelul de creanțe.

Articolul 72

Faptul că un proprietar al unui imobil închiriat este debitor în prezenta procedură nu va desființa contractul de închiriere, în afară de cazul în care va fi fost stipulat astfel. Cu toate acestea, administratorul/lichidatorul poate să refuze să asigure prestarea oricăror servicii datorate de proprietar chiriașului pe timpul închirierii. În acest caz chiriașul poate evacua clădirea și poate introduce o acțiune sau poate deține în continuare imobilul, scăzând din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar. Dacă chiriașul alege să continue a deține imobilul, el nu va fi îndreptățit la vreo acțiune în despăgubiri împotriva debitorului, ci va avea numai dreptul de a scădea din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar.

Articolul 73

Administratorul/lichidatorul poate să denunțe un contract prin care debitorul s-a obligat să efectueze anumite servicii specializate sau cu caracter strict personal, în afară de cazul în care creditorul acceptă efectuarea prestației de către o persoană desemnată de administrator/lichidator.

Articolul 74

(1) Dacă un asociat dintr-o societate agricolă, societate în nume colectiv, societate în comandită ori cu răspundere limitată sau acționarul unei societăți pe acțiuni este debitor într-o procedură prevăzută de prezenta lege și dacă implicarea debitorului într-o astfel de procedură nu atrage dizolvarea acelei societăți, administratorul/lichidatorul poate cere lichidarea drepturilor debitorului în acea societate, potrivit ultimei situații financiare aprobate, sau poate propune ca debitorul să fie păstrat ca asociat, dacă ceilalți asociați sunt de acord.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, în cazul membrilor societăților cooperative și ai grupurilor de interes economic.

Secțiunea a 4-a

Primele măsuri

Articolul 75

(1) În urma deschiderii procedurii, administratorul va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor în conformitate cu art. 33 sau art. 39 ori, după caz, întocmită în condițiile art. 40, debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii.

(2) Dacă creditorii cu sediul sau cu domiciliul în străinătate au reprezentanți în țară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) se va publica totodată, pe cheltuiala averii debitorului, într-un ziar de largă circulație.

Articolul 76

(1) Notificarea va cuprinde:

a) termenul limită de depunere, de către creditor, a opozițiilor la hotărârea de deschidere a procedurii, pronunțată ca urmare a cererii formulate de debitor, în condițiile art. 38 alin. (1), precum și termenul de soluționare a opozițiilor, care nu va depăși 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 60 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanțelor, întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar al creanțelor, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. b);

d) termenul de definitivare a tabelului creanțelor, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. c);

e) locul, data și ora primei ședințe a adunării creditorilor.

(2) Ședința de întrunire a adunării creditorilor va fi convocată la un termen situat în primele 10 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) lit. d).

(3) În funcție de circumstanțele cauzei și pentru motive temeinice, judecătorul-sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) cu maximum 30, 15, respectiv 15 zile.

Articolul 77

Dacă debitorul are bunuri supuse transcripției, inscripției sau înregistrării în registrele de publicitate, va fi trimisă instanțelor, autorităților sau instituțiilor care țin aceste registre o copie de pe hotărârea de deschidere a procedurii, spre a se face mențiune.

Articolul 78

(1) Cu excepția salariaților ale căror creanțe vor fi înregistrate de administrator conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditor, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii; declarațiile de creanțe vor fi înregistrate într-un registru care se va păstra la grefa tribunalului.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, titularilor de acțiuni la purtător.

(3) Cererea de admitere a creanțelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

(4) Creanțele nescadente sau sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi admise provizoriu la masa credală și vor fi îndreptățite să participe la distribuire de sume în măsura îngăduită de prezenta lege.

(5) Sunt considerate sub condiție și acele creanțe care pot fi valorificate împotriva debitorului numai după executarea unui codebitor principal.

Articolul 79

(1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanței, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

(2) La cerere vor fi anexate documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

(3) Posesorii de titluri de valoare la ordin sau la purtător pot solicita administratorului restituirea titlurilor originale și păstrarea la dosar a unor copii certificate de acesta. Administratorul va face mențiunea pe original despre prezentarea acestora. Originalele vor fi prezentate din nou la orice repartitie de sume între creditor, precum și la exercitarea votului în adunarea creditorilor.

Articolul 80

(1) Toate creanțele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezenta lege, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii.

(2) Nu sunt supuse acestei proceduri creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.

(3) Prin creanțe bugetare, în sensul prezentei legi, se înțelege creanțele izvorâte din impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora, respectiv dobânzi, penalități și penalități de întârziere.

(4) Toate creanțele prezentate pentru a fi admise și înregistrate la grefa tribunalului vor fi prezumate valabile și corecte dacă nu sunt contestate de către debitor, administrator sau creditor.

Articolul 81

(1) Administratorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri și a documentelor depuse și va putea efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

(2) În vederea îndeplinirii atribuției prevăzute la alin. (1), administratorul va putea solicita explicații de la debitor, va putea să poarte discuții cu fiecare creditor, solicitându-i, dacă consideră necesar, informații și documente suplimentare.

Articolul 82

Creanțele negarantate și părțile negarantate ale creanțelor garantate, care nu sunt scadente la data înregistrării cererii de admitere, vor fi înscrise în tabelul de creanțe cu întreaga lor valoare, însă, în cursul falimentului, orice distribuire de sumă pentru astfel de creanțe se va face cu observarea dispozițiilor art. 124.

Articolul 83

(1) Creanțele constând în obligații, care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării, vor fi calculate de către administrator și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care ele o aveau la data deschiderii procedurii. Judecătorul-sindic va decide asupra oricărei contestații împotriva calculului făcut de administrator pentru astfel de creanțe.

(2) Creanțele exprimate în valută vor fi înregistrate la valoarea lor în lei, la cursul Băncii Naționale a României existent la data deschiderii procedurii.

Articolul 84

O creanță a unui creditor cu mai mulți debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanțe ale debitorilor cu valoarea nominală, până va fi complet acoperită. Nici o reducere a sumei creanței prevăzute în tabelul de creanțe nu va fi făcută în vreunul dintre tabelele de creanțe ale debitorilor, până ce creditorul a fost deplin satisfăcut, în numerar sau în bunuri. Dacă totalul sumelor distribuite creditorului, în toate acțiunile cu debitorii, va depăși totalul sumei care îi este datorată, acesta va trebui să restituie sumele primite în plus, care vor fi reînscrise ca fonduri în averea debitorilor, proporțional cu sumele pe care fiecare dintre debitori le-a plătit peste ceea ce era datorat.

Articolul 85

(1) Un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri de admitere, a primit o plată parțială pentru creanța sa de la un codebitor sau de la un fidejutor al debitorului poate avea creanța înscrisă în tabelul de creanțe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă.

(2) Un codebitor sau un fidejutor, care este îndreptățit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită, va fi trecut în tabelul de creanțe cu suma pe care a plătit-o creditorului. În acest caz, creditorul comun are dreptul de a cere să i se plătească, până la achitarea integrală a creanței sale, cota cuvenită codebitorului sau fidejutorului, rămânând creditor al acestuia doar pentru suma neachitată.

(3) Codebitorul sau fidejutorul debitorului, care pentru asigurarea regresului său are asupra bunurilor acestuia un drept de garanție, concură la masa credală, pentru a face posibilă realizarea garanției sale, dar prețul obținut din vânzarea bunurilor grevate va fi atribuit creditorului, scăzându-se din suma ce este datorată.

Articolul 86

(1) Ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva averii debitorului, precizând că sunt: chirografare, garantate, cu priorități, sub condiție sau nescadente și arătând pentru fiecare numele/denumirea creditorului, suma pentru care s-a cerut verificarea și suma cu care a fost trecut în tabel.

(2) La creanțele garantate cu un drept de preferință se vor arăta titlul din care izvorăște preferința, rangul acesteia și motivele pentru care creanțele sau drepturile de preferință au fost trecute parțial în tablou sau au fost înlăturate.

(3) Tabelul preliminar va fi, totodată, afișat de grefă la ușa instanței, întocmindu-se în acest sens un proces-verbal de afișare, și va fi comunicat debitorului.

(4) O dată cu afișarea tabelului, administratorul va trimite imediat notificări creditorilor, ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar sau înlăturate, precizând totodată și motivele.

Articolul 87

(1) Debitorul, creditorii și orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administrator în tabelul preliminar al creanțelor.

(2) Contestațiile trebuie depuse la tribunal cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită, prin sentința de deschidere a procedurii, pentru definitivarea tabelului de creanțe.

(3) La termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate să admită, în tot sau în parte, creanțele, în mod provizoriu, la masa credală, atât în ceea ce privește deliberările, cât și repartițiile.

(4) Dacă se admite creanța fără dreptul de preferință pretins, aceasta va participa la repartițiile sumelor obținute din valorificarea bunurilor negrevate de garanții.

(5) Din sumele care s-ar obține din valorificarea bunurilor supuse dreptului de preferință contestat se va consemna partea ce s-ar cuveni acelei creanțe.

Articolul 88

(1) După ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate, administratorul va înregistra, de îndată, la tribunal și va avea grijă să fie afișat la sediul acestuia tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului, arătând suma, prioritatea și situația - garantată sau negarantată - a fiecărei creanțe.

(2) După înregistrarea tabelului definitiv, numai titularii creanțelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare, la adunările creditorilor și la orice repartiții de sume în caz de faliment.

Articolul 89

(1) După expirarea termenului de depunere a contestațiilor, prevăzut la art. 87 alin. (2), și până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabloul definitiv al creanțelor, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute.

(2) Judecarea contestației se va face de judecătorul-sindic, după citarea contestatorului și a celorlalte părți interesate.

(3) Până la judecarea irevocabilă a contestației, judecătorul-sindic va putea declara creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu.

Articolul 90

(1) Cu excepția cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 7, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut la art. 76 alin. (1) lit. b), este decăzut, cât privește creanțele respective, din următoarele drepturi:

1. dreptul de a participa și de a vota în cadrul adunării creditorilor;
2. dreptul de a participa la distribuirile de sume în cadrul reorganizării și falimentului;
3. dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociațiilor cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitoare, ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase.

(2) Decăderea va putea fi invocată oricând, de orice parte interesată, pe cale de acțiune sau excepție.

Secțiunea a 5-a Planul

Articolul 91

(1) Următoarele categorii de persoane vor putea propune un plan de reorganizare în condițiile de mai jos:

a) debitorul, o dată cu formularea cererii sale introductive sau ulterior, până la afișarea tabelului definitiv al creanțelor, dacă acesta și-a prezentat intenția de reorganizare în condițiile prevăzute la art. 33, respectiv art. 39;

b) administratorul, de la data desemnării sale și până la împlinirea unui termen de 30 de zile de la data afișării tabelului definitiv al creanțelor;

c) comitetul creditorilor, reprezentantul membrilor sau, după caz, al asociațiilor/acționarilor, în termen de 30 de zile de la data afișării tabelului definitiv al creanțelor.

(2) La cererea oricărei părți interesate, judecătorul-sindic poate scurta, pentru motive temeinice, perioadele prevăzute la alin. (1).

(3) Planul va prevedea fie reorganizarea și continuarea activității debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia.

(4) Nu vor putea propune un plan de reorganizare debitorul care, într-un interval de 5 ani anterior formulării cererilor introductive, a mai fost subiect al procedurii instituite în baza prezentei legi și nici debitorul care a fost condamnat definitiv pentru: bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în [Legea concurenței nr. 21/1996](#), cu modificările și completările ulterioare.

(5) Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1) conduce la decăderea părților respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare și, ca urmare, la trecerea, din dispoziția judecătorului-sindic, la faliment.

Articolul 92

(1) Planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului și va cuprinde măsuri concordante cu interesele creditorilor și ale membrilor sau asociaților/acționarilor, precum și cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de selecție, desemnare și înlocuire a administratorilor și directorilor.

(2) Planul de reorganizare va indica modalitatea și termenele la care se face lichidarea totală sau parțială a pasivului pentru fiecare creditor înscris în tabloul final de creanțe.

(3) Executarea planului de reorganizare nu va putea depăși 2 ani, socotiți de la data confirmării.

(4) Planul de reorganizare va menționa:

a) categoriile de creanțe care nu sunt defavorizate;

b) tratamentul categoriilor de creanțe defavorizate;

c) dacă și în ce măsură debitorul, membrii grupului de interes economic, asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din societățile în comandită vor fi descărcați de răspundere;

d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula la data propunerii planului.

(5) Planul va specifică măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi:

A. păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activității sale, inclusiv dreptul de dispoziție asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activității sale de către un administrator desemnat în condițiile legii;

B. obținerea de resurse financiare pentru susținerea realizării planului și sursele de proveniență ale acestora;

C. transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una sau mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior sau ulterior confirmării planului;

D. fuziunea debitorului sau absorbirea sa cu sau de către o altă persoană juridică;

E. lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat sau în bloc, libere de orice sarcini, sau distribuirea acestora către creditorii debitorului, în contul creanțelor pe care aceștia le au față de averea debitorului;

F. modificarea sau stingerea garanțiilor reale, cu acordarea obligatorie, în beneficiul creditorului garantat, a unei garanții sau protecții echivalente, în condițiile prevăzute de art. 43 alin. (2) lit. c);

G. prelungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului sau a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale;

H. modificarea actului constitutiv al debitorului, vizând inclusiv majorarea capitalului social;

I. emiterea de titluri de valoare de către debitor sau oricare dintre persoanele menționate la lit. C. și D., în condițiile prevăzute de [Legea nr. 31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, și de [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002](#) privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate*), prin următoarele metode:

Notă *) [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002](#) privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate a fost abrogată și înlocuită prin [Legea nr. 297/2004](#) privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004.

a) în schimbul următoarelor categorii de bunuri: numerar, drepturi reale principale, drepturi de proprietate intelectuală, titluri de valoare;

b) prin conversie a creanțelor; sau

c) prin orice altă metodă adecvată;

J. inserarea în actul constitutiv al debitorului - persoană juridică - sau al persoanelor menționate la lit. C. și D. a unor prevederi;

a) de prohibire a emiterii de acțiuni fără drept de vot;

b) de determinare, în cazul diferitelor categorii de acțiuni ordinare, a unei distribuții corespunzătoare a votului între aceste categorii; și

c) în cazul categoriilor de acțiuni preferențiale cu dividend prioritar față de alte categorii de acțiuni, de reglementare satisfăcătoare a numirii administratorilor reprezentând categoriile de acțiuni respective în ipoteza neonorării obligației de plată a dividendelor.

(6) Amânările, eșalonările, scutirile sau reducerile la plata obligațiilor bugetare se înscriu în plan în condițiile prevăzute de legea specială în materie.

(7) Pentru neachitarea obligațiilor bugetare datorate atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, debitorul datorează majorări de întârziere și penalități de întârziere conform legii speciale în materie, până la data achitării acestora sau, după caz, până la data intrării în faliment.

Articolul 93

(1) În vederea administrării eficiente a procedurii, planul poate desemna o categorie separată de creanțe, compusă numai din creanțe chirografare având o valoare redusă, valoare pe care judecătorul-sindic o consideră adecvată.

(2) Planul va stabili același tratament pentru fiecare creanță din cadrul unei categorii distincte, cu excepția cazului în care deținătorul unei creanțe din categoria respectivă consimte un tratament mai puțin favorabil pentru creanța sa.

Articolul 94

(1) Respectând prevederile art. 92, planul de reorganizare va putea să:

a) defavorizeze orice categorie de creanțe chirografare sau garantate;

b) mențină sau să denunțe, în condițiile art. 67-74, orice contract la care debitorul este parte;

c) prevadă realizarea unei tranzacții cu privire la creanțele debitorului față de terți;

d) prevadă vânzarea totală sau parțială a bunurilor din averea debitorului și distribuirea sumelor de bani obținute către creditori;

e) modifice drepturile titularilor de creanțe garantate sau chirografare ori să lase nemodificate drepturile aferente oricărei categorii de creanțe.

(2) În cazul în care debitorul este persoană fizică, planul propus nu poate prevedea utilizarea, sub orice formă, sau înstrăinarea bunurilor acestuia, exceptate, total sau parțial, de la executare silită, decât în condițiile dispozițiilor legale.

Articolul 95

(1) Se prezumă că o categorie de creanțe este defavorizată de plan dacă, pentru oricare dintre creanțele categoriei respective, planul prevede o modificare fie a creanței, fie a condițiilor de realizare a acesteia.

(2) Nu se consideră modificare a creanței sau a condițiilor de realizare a acesteia situația în care planul propus prevede revenirea la condițiile de realizare a creanței anterioare survenirii evenimentelor care au condus la modificarea condițiilor respective, cum ar fi neplata uneia sau mai multor rate scadente ale unui împrumut, la termenele și în condițiile stipulate în contract, care conduce la accelerarea plății întregului rest al împrumutului.

Articolul 96

Dacă proiectul planului de reorganizare, în vederea redresării prin continuarea activității, prevede restrângeri de personal din rațiuni economice, se vor indica măsurile deja luate și se vor expune acțiunile și perspectivele de natură să ducă la reorientarea profesională a personalului.

Articolul 97

(1) Câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa tribunalului și la registrul comerțului sau, după caz, la registrul societăților agricole și va fi comunicată debitorului, administratorului, comitetului creditorilor și reprezentantului membrilor sau, după caz, al asociaților/ acționarilor.

(2) Judecătorul-sindic va convoca o ședință, în termen de 20 de zile de la înregistrarea planului la tribunal, la care vor fi citați cei care au propus planul și persoanele menționate la alin. (1) și în care planul va fi admis sau respins de judecătorul-sindic, după audierea persoanelor citate.

(3) Judecătorul-sindic va putea admite un plan propus de părțile legal îndreptățite, care conține toate informațiile și care denotă șanse obiective de realizare. Judecătorul-sindic poate să ceară părerea unui expert practician în reorganizare și lichidare autorizat, confirmând posibilitatea de realizare a planului, înainte de admiterea lui. Plata expertului va fi suportată din averea debitorului.

(4) Dacă mai multe planuri au fost propuse și admise la intervale relativ scurte de timp, judecătorul-sindic va căuta să le supună împreună la vot în adunarea creditorilor.

Articolul 98

(1) După admiterea planului, judecătorul-sindic va dispune convocarea adunării creditorilor într-un termen cuprins între 30 și 45 de zile, dar nu mai devreme de afișarea tabelului definitiv al creanțelor. Debitorul și administratorul vor fi convocați.

(2) Judecătorul-sindic va dispune, în termen de 48 de ore de la admitere, publicarea unui anunț referitor la propunerea planului în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în două ziare cu largă răspândire, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan și a faptului că este admisibilă votarea prin scrisoare, cu legalizarea semnăturii creditorului de către notarul public, comunicată prin orice mijloace și înregistrată la tribunal cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, precum și a datei de confirmare a planului, care va avea loc în maximum 15 zile de la data exprimării votului asupra planului.

(3) Acționarii și creditorii cu titluri de valoare la purtător vor trebui să depună originalele la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

(4) Din momentul publicării, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință despre plan și data de exprimare a votului. În toate cazurile, debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său, pe cheltuiala solicitantului.

Articolul 99

(1) La începutul ședinței de vot, judecătorul-sindic va informa creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris.

(2) Creditorii cu creanțe subordonate, membrii, asociații și acționarii pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la plan doar în cazul în care acesta le acordă mai puțin decât ar primi în cazul falimentului.

(3) Nu vor fi incluse în cvorum și nu vor participa la votarea asupra planului de reorganizare, propus de debitorul persoană fizică, creanțele al căror titular este soț, rudă sau afin, până la gradul al patrulea inclusiv, cu debitorul.

(4) Fiecare creanță beneficiază de un drept de vot, pe care titularul acesteia îl exercită în categoria de creanțe din care face parte creanța respectivă.

(5) Sub rezerva prevederilor art. 93 alin. (1), următoarele creanțe constituie categorii distincte de creanțe, care votează separat:

- a) fiecare creanță garantată care depășește 10% din valoarea tuturor creanțelor împotriva averii debitorului;
- b) toate celelalte creanțe garantate;
- c) creanțele menționate la art. 122 pct. 3;
- d) creanțele menționate la art. 122 pct. 4;
- e) creanțele menționate la art. 122 pct. 5;
- f) creanțele creditorilor chirografari.

(6) Creanțele următoarelor categorii de persoane vor constitui categorii distincte de creanțe și vor participa la vot, în cazul în care titularii acestora sunt îndreptățiți să voteze conform alin. (2):

- a) titularii fiecărei categorii de creanțe subordonate, în conformitate cu prevederile art. 122 pct. 9;
- b) membrii, asociații și acționarii, pentru drepturile reziduale derivând din calitatea lor.

(7) Un plan va fi socotit acceptat de către o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă planul este acceptat în următoarele condiții cumulative:

- a) de către o majoritate de două treimi din valoarea creanțelor din acea categorie;
- b) de către cel puțin jumătate din numărul titularilor de creanțe din categoria respectivă.

(8) În cazul categoriilor de creanțe care nu sunt defavorizate de plan, se consideră că acestea au acceptat planul și nu e necesară votarea planului de către creanțele categoriei respective.

(9) În cazul în care planul prevede că, pentru creanțele dintr-o anumită categorie, nu se va primi nimic, se consideră că acestea au respins planul și nu e necesară votarea planului de către creanțele categoriei respective.

Articolul 100

(1) La data stabilită, un plan va fi confirmat de către judecătorul-sindic, dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

A. cel puțin 3 dintre categoriile de creanțe menționate la art. 99 alin. (5) acceptă sau sunt socotite că acceptă planul, cu condiția ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul;

B. fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan;

C. fiecare creanță care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan.

(2) Tratament corect și echitabil există atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) nici una dintre categoriile care resping planul și nici o creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decât ar fi primit în cazul falimentului;

b) nici o categorie sau nici o creanță aparținând unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale;

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nici un membru, asociat, acționar sau categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptante, astfel cum rezultă din ordinea de prioritate prevăzută la art. 122, nu primește nimic. Se consideră că membrii, asociații sau acționarii nu primesc nimic și în

cazul în care planul prevede că aceștia vor primi o valoare cel mult egală cu o nouă contribuție financiară pe care au efectuat-o în favoarea debitorului, până la data confirmării planului, cu titlu irevocabil și nesupusă vreunei alte condiții decât cea a confirmării planului.

(3) Doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat.

(4) Dacă în condițiile alin. (1) pot fi confirmate mai multe planuri, judecătorul-sindic va confirma planul debitorului. Dacă planul debitorului nu întrunește condițiile prevăzute la alin. (1), judecătorul-sindic va confirma planul care este acceptat de cele mai multe categorii defavorizate.

(5) Confirmarea unui plan de reorganizare împiedică propunerea, admiterea, votarea sau confirmarea oricărui alt plan.

Articolul 101

(1) Când hotărârea care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul unei executări silite, planul confirmat va fi socotit ca o hotărâre definitivă împotriva debitorului.

(2) Creditorii conservă acțiunile lor, pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor și fidejuserilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului.

(3) Dacă nici un plan nu este confirmat și termenul pentru propunerea unui plan, în condițiile art. 91, a expirat, judecătorul-sindic va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului, în condițiile art. 106 și următoarele.

(4) Remunerările persoanelor angajate în temeiul art. 10, al art. 23 alin. (1), al art. 27, al art. 28 și al art. 97 alin. (3) și alte cheltuieli administrative vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze cum va fi asigurată această plată.

(5) Plata va putea fi făcută trimestrial, pe bază de acte legale.

Secțiunea a 6-a Reorganizarea

Articolul 102

(1) În urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul își va conduce activitatea sub supravegherea administratorului și în conformitate cu planul confirmat, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, ca reorganizarea să înceteze și să se treacă la faliment, în condițiile art. 106 și următoarele.

(2) În cazul reorganizării unei persoane juridice, aceasta va fi condusă de persoanele legal împuternicite să o reprezinte, sub supravegherea administratorului. Acționarii, asociații și membrii cu răspundere limitată nu au dreptul de a interveni în conducerea activității ori în administrarea averii debitoare, cu excepția și în limita cazurilor expres și limitativ prevăzute în lege și în planul de reorganizare.

(3) Debitorul va fi obligat să îndeplinească, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în plan.

Articolul 103

(1) Orice furnizor de servicii - electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea - nu are dreptul, în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau către averea debitorului.

(2) Prin derogare de la alin. (1), judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună o cauțiune la o bancă, ca o condiție pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale, în timpul desfășurării procedurii prevăzute în prezenta lege. O astfel de cauțiune nu va putea depăși 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate.

Articolul 104

(1) Dacă debitorul nu se conformează planului sau desfășurarea activității aduce pierderi averii sale, administratorul, comitetul creditorilor sau oricare dintre creditorii, precum și reprezentantul membrilor ori, după caz, al asociațiilor/acționarilor poate solicita oricând judecătorului-sindic să aprobe intrarea în faliment, în condițiile art. 106 și următoarele.

(2) Înregistrarea cererii menționate la alin. (1) nu suspendă continuarea activității debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărâște asupra ei, printr-o încheiere.

(3) Dacă judecătorul-sindic aprobă o astfel de cerere, modificările aduse creanțelor prin planul de reorganizare rămân definitive.

Articolul 105

(1) Debitorul sau, după caz, administratorul va trebui să prezinte, trimestrial, rapoarte judecătorului-sindic asupra situației financiare a averii debitorului. Rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului și debitorul sau, după caz, administratorul va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

(2) De asemenea, administratorul va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora, potrivit art. 101 alin. (4). Asupra acestei cereri judecătorul-sindic se va pronunța prin încheiere.

(3) Creditorii vor fi convocați la sfârșitul fiecărui trimestru pentru a asculta raportul și darea de seamă contabilă.

Secțiunea a 7-a

Falimentul

Articolul 106

(1) Judecătorul-sindic va decide, prin încheiere, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A. a) debitorul și-a declarat intenția de a intra în faliment ori nu și-a declarat intenția de reorganizare; și

b) nici unul dintre celelalte subiecte îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 91, sau nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

B. a) debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat; și

b) nici unul dintre celelalte subiecte îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 91, sau nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

C. obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite, în condițiile stipulate prin planul confirmat, sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării aduce pierderi averii sale;

D. a fost aprobat raportul administratorului prin care se propune intrarea în faliment a debitorului, potrivit art. 57.

(2) Prin încheierea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul-sindic va pronunța dizolvarea societății debitoare și va dispune:

a) ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

b) desemnarea unui lichidator, precum și stabilirea atribuțiilor și a remunerației acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate prin hotărâre a Guvernului;

c) termenul maxim de predare a gestiunii averii de la debitor/administrator către lichidator, împreună cu lista actelor și operațiunilor efectuate după deschiderea procedurii, menționată la art. 49 alin. (2);

d) întocmirea și predarea către lichidator, în termen de maximum 10 zile de la intrarea în faliment, a unei liste cuprinzând numele și adresele creditorilor și toate creanțele acestora la data intrării în faliment, cu indicarea celor născute după deschiderea procedurii;

e) notificarea intrării în faliment.

(3) Încheierea va indica și termenele prevăzute la art. 107 alin. (2).

(4) Prevederile art. 45 se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește creanțele existente la data intrării în faliment.

(5) După intrarea în faliment, dispozițiile art. 75-90 vor fi aplicate, dacă este necesar, în mod corespunzător, în ceea ce privește creanțele născute între data deschiderii procedurii și data intrării în faliment, precum și procedura de admitere a acestora.

Articolul 107

(1) Lichidatorul va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor/ administrator, menționată la art. 106 alin. (2) lit. d), debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. Dispozițiile alin. (2) și (3) ale art. 75 se aplică în mod corespunzător.

(2) Notificarea va cuprinde:

a) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor menționate la alin. (3), în vederea întocmirii tabelului suplimentar, care va fi de maximum 45 de zile de la data intrării în faliment, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

b) termenul de verificare a creanțelor menționate la alin. (3), întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar al acestora, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. a);

c) termenul de depunere la tribunal a contestațiilor, care va fi de cel puțin 10 zile înainte de data stabilită, prin încheierea de intrare în faliment, pentru definitivarea tabelului suplimentar;

d) termenul de definitivare a tabelului suplimentar al creanțelor menționate la alin. (3) și de întocmire a tabelului definitiv consolidat, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. b).

(3) Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, născute după data deschiderii procedurii.

(4) Creanțele admise în tabelul definitiv de creanțe, în condițiile art. 88, nu vor mai fi supuse verificării; titularii acestor creanțe vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administrator în tabelul preliminar prevăzut la alin. (2) lit. b).

(5) Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanțelor admise împotriva averii debitorului, existente la data intrării în faliment, cu respectarea dispozițiilor art. 108.

(6) Titularilor de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la alin. (2) lit. a), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 90.

Articolul 108

În cazul intrării în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, titularii creanțelor participă la distribuirea cu valoarea acestora, astfel cum au fost prezentate în planul confirmat, mai puțin cota încasată în cursul reorganizării.

Articolul 109

Garanțiile reale și personale constituite pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin planul de reorganizare rămân valabile în favoarea creditorilor pentru plata sumelor datorate acestora potrivit planului de reorganizare.

Articolul 110

- (1) Creditorii nu sunt obligați să restituie sumele încasate în cursul reorganizării.
- (2) Actele cu titlu gratuit, efectuate între data confirmării planului de reorganizare și intrarea în faliment, vor fi anulate.
- (3) Celelalte acte efectuate în intervalul menționat la alin. (2), exceptându-le pe cele făcute cu respectarea dispozițiilor art. 52 alin. (1) și (2) și pe cele permise expres de planul de reorganizare, sunt prezumate ca fiind în fraudă creditorilor și vor fi anulate, cu excepția cazului în care cocontractantul dovedește buna sa credință la momentul încheierii actului.

§ 1.

Măsurile premergătoare lichidării

Articolul 111

- (1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magazinele, depozitele, birourile, corespondența comercială, arhiva, dispozitivele de stocare și prelucrare a informației, contractele, mărfurile și orice alte bunuri mobile aparținând averii debitorului.
- (2) Nu vor fi puse sub sigilii:
 - a) obiectele care vor trebui valorificate de urgență, spre a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare;
 - b) registrele de contabilitate;
 - c) cambiiile și alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp, precum și acțiunile ori alte titluri de participație ale debitorului, care vor fi luate de lichidator pentru a fi încasate sau pentru a efectua activitățile de conservare cerute;
 - d) numerarul pe care lichidatorul îl va depune la bancă în contul averii debitorului.
- (3) Când debitorul are bunuri și în alte județe, judecătorul-sindic va trimite notificări tribunalelor din acele județe, în vederea sigilării de urgență a bunurilor.
- (4) Documentele întocmite de alte tribunale, certificând că sigiliile au fost aplicate, vor fi trimise judecătorului-sindic.
- (5) În timpul acțiunii de sigilare, lichidatorul va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor.

Articolul 112

- (1) Dacă averea debitorului poate fi inventariată complet într-o singură zi, lichidatorul va putea proceda imediat la inventariere, fără a aplica sigiliile. În toate celelalte cazuri el va proceda la inventariere în cel mai scurt timp posibil. Debitorul va trebui să fie de față și să asiste la inventar, dacă judecătorul-sindic dispune astfel. Dacă debitorul nu se va prezenta, el nu va putea contesta datele din inventar.
- (2) Lichidatorul, pe măsura desfășurării inventarierii, ia în posesie bunurile, devenind depozitarul lor judiciar.

Articolul 113

- (1) Inventarul va trebui să descrie toate bunurile debitorului, chiar și pe cele nepuse sub sigiliu, și să indice valoarea lor aproximativă la data inventarului. La cererea comitetului creditorilor sau a lichidatorului, judecătorul-sindic poate numi un expert, pe cheltuiela averii debitorului, pentru evaluarea bunurilor.
- (2) Actul de inventar va fi semnat de lichidator, de debitor și de expert, dacă este cazul.

§ 2.

Efectuarea lichidării

Articolul 114

- (1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidator sub controlul judecătorului-sindic.
- (2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, lichidarea va începe de îndată după finalizarea de către lichidator a inventarierii bunurilor din averea debitorului. Bunurile vor putea fi vândute în bloc - ca un ansamblu în stare de funcționare - sau individual. Dacă bunurile nu se pot vinde prin negociere directă, acestea vor fi

vândute la licitație, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Lichidatorul va angaja în numele debitorului un evaluator, persoană fizică sau juridică, ce va evalua bunurile din averea debitorului, în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

(4) În funcție de circumstanțele cauzei și pe cât posibil, bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât individual, cât și în bloc; prin bloc, ca ansamblu funcțional, se înțelege o parte sau toate bunurile debitorului, necesare pentru desfășurarea unei afaceri, pentru care un cumpărător oferă un preț nedefalcat pe bunurile componente.

Articolul 115

(1) În caz de necesitate sau utilitate învederată a vânzării în bloc, lichidatorul va prezenta judecătorului-sindic un raport în care vor fi indicate, descrise și evaluate bunurile ce urmează a fi vândute împreună, precizându-se și sarcinile de care, eventual, sunt grevate, însoțit de propuneri vizând modalitățile de vânzare. O copie de pe raport va fi depusă la grefa tribunalului, unde va putea fi studiată de orice parte interesată.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) va cuprinde propuneri privind modalitatea de vânzare în bloc, după cum urmează:

a) vânzare prin negociere directă către un cumpărător deja identificat, cu precizarea condițiilor minime ale contractului, cum ar fi prețul și modalitatea de plată;

b) vânzare prin negociere directă, fără cumpărător identificat, cu precizarea prețului minim propus. În acest caz, lichidatorul poate negocia prețul concret al vânzării bunurilor, iar dacă prețul minim nu se poate obține, adunarea creditorilor se va întruni din nou pentru a decide dacă prețul minim inițial scade sau urmează să se treacă la vânzarea individuală a bunurilor;

c) vânzare prin licitație, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Judecătorul-sindic va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 20 de zile de la data primirii sesizării lichidatorului, înștiințându-i pe creditorii despre posibilitatea studierii raportului.

(4) În cazul în care vânzarea în bloc nu este necesară, iar cumpărătorul nu este identificat în mod ferm prin raport, adunarea creditorilor poate fixa un preț minim la care bunurile se pot vinde în bloc. Dacă acest preț nu este obținut, iar adunarea creditorilor nu decide altfel, bunurile vor fi vândute individual.

(5) Dacă adunarea creditorilor aprobă raportul, judecătorul-sindic va da, printr-o încheiere, dispoziție lichidatorului să efectueze actele și operațiunile de lichidare, în condițiile propuse în raport.

(6) Prevederile alin. (1)-(5) se aplică, în mod corespunzător, și pentru autorizarea vânzării în bloc a creanțelor deținute de debitor împotriva unor terțe persoane.

Articolul 116

(1) Imobilele vor putea fi vândute direct, în urma propunerii lichidatorului, aprobată de judecătorul-sindic.

(2) Propunerea lichidatorului va trebui să identifice imobilul prin situația de pe teren și prin datele din registrele de publicitate imobiliară și să arate sarcinile de care este grevat.

(3) Judecătorul-sindic va convoca o ședință, în termen de maximum 20 de zile de la data primirii cererii, notificând propunerea debitorului și creditorilor cu garanții reale asupra bunului și înștiințându-i despre posibilitatea de a depune contestații motivate cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.

(4) În cadrul ședinței prevăzute la alin. (3), judecătorul-sindic va soluționa toate contestațiile și va decide, prin încheiere, asupra propunerii formulate de lichidator; încheierea va fi notificată celor menționați la alin. (3), dacă nu au dat urmărire citării, afișată la imobilul care urmează a fi vândut și publicată în două ziare locale de largă difuzare.

(5) Vânzarea va putea fi făcută, sub sancțiunea nulității, numai după 20 de zile de la data ultimei publicări în ziar.

Articolul 117

Veniturile obținute din administrarea clădirilor sau a altor bunuri ale averii debitorului vor fi depuse în contul averii acestuia și vor fi împărțite creditorilor în același timp cu prețul obținut din vânzarea acelor bunuri.

Articolul 118

Valorile mobiliare vor fi vândute în condițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002*](#)).

Notă *) A se vedea nota de la art. 92.

Articolul 119

Lichidatorul va încheia contracte de vânzare-cumpărare; sumele realizate din vânzări vor fi depuse în contul prevăzut la art. 4 alin. (2) și recipisele vor fi predate judecătorului-sindic.

Articolul 120

(1) Fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de ipotecă, gajuri sau alte garanții reale mobiliare ori drepturi de retenție, de orice fel, vor fi distribuite în următoarea ordine:

1. taxe, timbre și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestor bunuri, precum și plata retribuițiilor persoanelor angajate în condițiile art. 28;

2. creanțele creditorilor garantați, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, precum și cheltuielile.

(2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri ar fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe garantate, creditorii vor avea, pentru diferență, creanțe chirografare care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor, prevăzute la art. 122, și vor fi supuse dispozițiilor art. 45. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin. (1) rezultă o diferență în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului, în contul averii debitorului.

(3) Un creditor cu creanță garantată este îndreptățit să participe la orice distribuie de sumă, făcută înaintea vânzării bunului supus garanției lui. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului supus garanției sale, dacă aceasta este necesar pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul supus garanției sale ar fi fost vândut anterior distribuirii.

§ 3.

Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării

Articolul 121

(1) La fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării, lichidatorul va prezenta judecătorului-sindic un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și un plan de distribuie între creditori. Raportul va prevedea și plata retribuiției sale și a celorlalte cheltuieli, menționate la art. 122 pct. 1.

(2) Pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună sau poate scurta termenul de prezentare a raportului și a planului de distribuie. Planul de distribuie va fi înregistrat la grefa tribunalului și lichidatorul va notifica aceasta fiecărui creditor. O copie de pe raport și o copie de pe planul de distribuie vor fi afișate la ușa tribunalului.

(3) Orice creditor poate formula contestații la raport și la plan, în termen de 10 zile de la afișare. O copie de pe contestație se comunică, de urgență, lichidatorului și debitorului.

(4) În termen de 20 de zile de la afișare, judecătorul-sindic va ține cu lichidatorul, cu debitorul și cu creditorii o ședință în care va soluționa, deodată, prin sentință, toate contestațiile.

Articolul 122

Creanțele vor fi plătite, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art. 10, art. 23 alin. (1), art. 27, art. 28 și ale art. 97 alin. (3), sub rezerva celor prevăzute la art. 101 alin. (4);

2. creanțele reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate de instituții de credit după deschiderea procedurii, precum și creanțele rezultând din continuarea activității debitorului după deschiderea procedurii;

3. creanțele izvorâte din raporturi de muncă, pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

4. creanțele bugetare;

5. creanțele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

6. creanțele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreținerea debitorului și a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică;

7. creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii;

8. alte creanțe chirografare;

9. creanțele subordonate, în următoarea ordine de preferință:

a) creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;

b) creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit;

10. creanțele membrilor, asociaților sau acționarilor persoanei juridice debitoare, derivând din dreptul rezidual al calității lor, în conformitate cu prevederile legale și statutare.

Articolul 123

Sumele de distribuit între creditori în același rang de prioritate vor fi acordate proporțional cu suma alocată pentru fiecare creanță, prin tabelul menționat la art. 107 alin. (2) lit. d).

Articolul 124

(1) Titularilor de creanțe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndeplinire a titularilor de creanțe din categoria ierarhic superioară, potrivit ordinii prevăzute la art. 122.

(2) În cazul insuficienței sumelor necesare acoperirii valorii integrale a creanțelor cu același rang de prioritate, titularii acestora vor primi o cotă falimentară, reprezentând suma proporțională cu procentul pe care creanța lor îl deține în categoria creanțelor respective.

Articolul 125

În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unui grup de interes economic ori a unei societăți în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanțelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat al creanțelor, împotriva grupului sau societății, judecătorul-sindic va autoriza executarea silită, în condițiile legii, împotriva asociaților cu răspundere nelimitată sau, după caz, membrilor, pronunțând o sentință definitivă și executorie, care va fi pusă în executare de lichidator, prin executor judecătoresc.

Articolul 126

Cu ocazia distribuirilor parțiale următoarele sume vor fi consemnate:

1. sume proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă;
2. sume proporționale, datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător și care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;
3. sume proporționale, datorate creanțelor admise provizoriu;
4. rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului.

Articolul 127

Pentru creditorii cu creanțe înscrise în tabelul de creanțe, cărora li s-au alocat sume numai parțial, sau cu creanțe sub condiție suspensivă și care au luat parte la distribuire, sumele cuvenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până ce situația lor va fi lămurită.

Articolul 128

(1) După ce bunurile din averea debitorului au fost lichidate, lichidatorul va supune judecătorului-sindic un raport final împreună cu un bilanț general; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor și debitorului și vor fi afișate la ușa tribunalului. Judecătorul-sindic va convoca adunarea creditorilor la un termen de maximum 30 de zile de la afișarea raportului final. Creditorii pot formula obiecții la raportul final cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.

(2) La data ședinței, judecătorul-sindic va soluționa, prin încheiere, toate obiecțiunile la raportul final, îl va aproba sau va dispune, dacă este cazul, modificarea corespunzătoare a acestuia.

(3) Creanțele care la data înregistrării raportului final vor fi încă sub condiție nu vor participa la vreo distribuire.

Articolul 129

După ce judecătorul-sindic aprobă raportul final al lichidatorului acesta va trebui să facă distribuirea finală a tuturor fondurilor din averea debitorului. Fondurile nereclamate în termen de 90 de zile de către cei îndreptățiți la ele vor fi depuse de către lichidator la bancă, în contul averii debitorului, iar extrasul de cont, la tribunal. Ele vor putea fi folosite în condițiile art. 4 alin. (4).

Secțiunea a 8-a Închiderea procedurii

Articolul 130

În orice stadiu al procedurii prevăzute de prezenta lege, judecătorul-sindic va putea da o sentință de închidere a procedurii, dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare.

Articolul 131

(1) O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau lichidare pe bază de plan va fi închisă, printr-o sentință, în urma îndeplinirii tuturor obligațiilor de plată asumate în planul confirmat. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă în conformitate cu alin. (2).

(2) O procedură de faliment va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitorului au fost distribuite și când fondurile nereclamate au fost depuse la bancă. În urma unei cereri a lichidatorului, judecătorul-sindic va pronunța o sentință, închizând procedura, iar în cazul persoanelor juridice dispunând și radierea acestora.

Articolul 132

Judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, dacă creanțele au fost complet acoperite prin distribuirile făcute.

Articolul 133

(1) În cazul procedurii deschise în urma formulării cererii introductive de către debitor, în condițiile art. 32, dacă judecătorul-sindic constată, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, că nu s-a depus nici o cerere, va pronunța o sentință de închidere a procedurii și de revocare a hotărârii de deschidere a procedurii.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), închiderea procedurii nu produce efectele prevăzute la art. 136. Cu toate acestea, operațiunile de administrare, legal făcute asupra averii debitorului, își vor produce efectele, iar drepturile dobândite până la revocare rămân neatinse.

Articolul 134

Sentința de închidere a procedurii va fi notificată de judecătorul-sindic debitorului, tuturor creditorilor, membrilor sau, după caz, asociaților/acționarilor, direcției teritoriale a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii, și se va afișa în extras la sediul tribunalului.

Articolul 135

Prin închiderea procedurii judecătorul-sindic, administratorul/lichidatorul și toate persoanele care i-au asistat sunt descărcați de orice îndatoriri sau responsabilități cu privire la procedură, debitor și averea lui, creditori, titulari de garanții, acționari sau asociați.

Articolul 136

(1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul persoană fizică va fi descărcat de obligațiile pe care le avea înainte de intrarea în faliment, însă sub rezerva de a nu fi găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase; în astfel de situații el va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii, cu excepția cazului prevăzut la art. 90 alin. (1) pct. 3.

(2) Nu beneficiază de descărcarea de obligații prevăzută la alin. (1) debitorul persoană fizică care a beneficiat, într-o procedură de reorganizare sau de faliment anterioară, de o măsură similară, intervenită cu cel mult 5 ani anterior deschiderii procedurii subsecvente.

(3) Pe data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și cea prevăzută în plan, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) planul de reorganizare al debitorului persoană fizică prevede lichidarea totală sau substanțială a bunurilor din averea debitorului;
 - b) planul prevede că debitorul nu va mai continua activitatea comercială după executarea planului; și
 - c) la momentul confirmării planului, debitorul nu ar beneficia de măsura descărcării de obligații în cazul în care s-ar afla într-o procedură de faliment.
- (4) Descărcarea de obligații a debitorului nu atrage descărcarea de obligații a fidejusorului sau codebitorului principal.

Capitolul IV

Răspunderea membrilor organelor de conducere

Articolul 137

(1) Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de către membrii organelor de conducere - administratori, directori, cenzori și de orice altă persoană - care au contribuit la ajungerea debitorului în această situație, prin una dintre următoarele fapte:

- a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;
- b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;
- c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea în mod vădit persoana juridică la încetarea de plăți;
- d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;
- e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit, în mod fictiv, pasivul acesteia;
- f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;
- g) în luna precedentă încetării plăților au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

Articolul 138

Sumele depuse potrivit art. 137 alin. (1) vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului.

Articolul 139

În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 137, judecătorul-sindic va dispune măsuri asigurătorii, din oficiu sau la sesizarea făcută de către administrator/ lichidator, de către oricare dintre creditorii, membri sau, după caz, asociați/acționari.

Articolul 140

(1) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 137 alin. (1) se efectuează potrivit Codului de procedură civilă, cu excepția cazurilor în care legea specială dispune altfel.

(2) După închiderea procedurii falimentului, sumele rezultate din executarea silită vor fi depuse într-un cont bancar distinct la dispoziția judecătorului-sindic pentru distribuirea acestor sume, în condițiile legii.

Capitolul V

Infrațiuni și pedepse

Articolul 141

(1) Constituie infracțiunea de bancrută simplă și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă neintroducerea sau introducerea tardivă, de către debitorul persoană fizică ori reprezentantul legal al persoanei juridice debitoare, a cererii de deschidere a procedurii în termenul prevăzut la art. 32.

(2) Constituie infracțiunea de bancrută frauduloasă și se sancționează cu pedeapsa prevăzută la [art. 282 din Legea nr. 31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, fapta persoanei care:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidențele debitorilor prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. a) pct. 2 și 3, lit. b) și c) ori ascunde o parte din activul averii acestora;

b) înfățișează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorilor prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. a) pct. 2 și 3, lit. b) și c), în alt act sau în situația financiară, sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșite în vederea diminuării aparente a valorii activelor;

c) înstrăinează, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență a debitorilor prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. a) pct. 2 și 3, lit. b) și c), o parte însemnată din active.

Articolul 142

(1) Infracțiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art. 214 alin. 1 din Codul penal*), se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani, atunci când este săvârșită de administratorul ori lichidatorul averii debitorului, precum și de către orice reprezentant sau prepus al acestuia.

(2) Infracțiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art. 214 alin. 2 din Codul penal*), se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani, atunci când este săvârșită de administratorul ori lichidatorul averii debitorului, precum și de către orice reprezentant sau prepus al acestuia, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Notă *) În conformitate cu prevederile [Legii nr. 301/2004](#) - Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 29 iunie 2004, care va intra în vigoare în termen de un an de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sediul materiei pentru infracțiunea de gestiune frauduloasă îl constituie art. 258.

(3) Tentativa infracțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

Articolul 143

(1) Însușirea, folosirea sau traficul de către administratorul ori lichidatorul averii debitorului, precum și de către orice reprezentant sau prepus al acestuia de bani, valori ori alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează constituie infracțiunea de delapidare și se pedepsește cu închisoare de la un an la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 ani la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Tentativa infracțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

Articolul 144

Fapta persoanei care, în nume propriu sau prin persoane interpușe, solicită înregistrarea unei cereri de admitere a unei creanțe inexistente asupra averii debitorului se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Articolul 145

Refuzul debitorului persoană fizică sau al administratorului, directorului, directorului executiv sau reprezentantului legal al debitorului, persoană juridică, de a pune la dispoziție judecătorului-sindic, administratorului sau

lichidatorului judiciar, în condițiile prevăzute la art. 39, documentele și informațiile prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. a)-f) sau împiedicarea acestora, cu rea-credință, de a întocmi documentația respectivă se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă.

Articolul 146

Infracțiunile prevăzute la art. 141-145 se judecă în primă instanță de tribunal, cu celeritate.

Capitolul VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 147

Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă și ale Codului comercial român.

Articolul 148

Cuantumul amenzii**) stabilite la art. 51 alin. (2) se va modifica periodic prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele inflației.

Notă **) Art. 148, fost [art. 128¹](#), așa cum a fost introdus prin [Ordonanța Guvernului nr. 38/2002](#), nemodificat ulterior, avea următoarea redactare:

"Cuantumul amenzilor stabilite la art. 32 alin. (2) și art. 40² alin. (2) și (4) se va modifica periodic prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele inflației".

Alin. (2) al art. 32, care stabilea o amendă în sarcina debitorului, a fost abrogat prin dispozițiile [art. I pct. 45 din Legea nr. 149/2004](#). Art. 32 a devenit prin renumerotare art. 39.

Alin. (2) al art. 40², care stabilea o amendă în sarcina oficiilor poștale, stațiilor de cale ferată, antrepozitelor, depozitelor portuare și altor locuri de înmagazinare din circumscripția în care debitorul are domiciliul profesional /sediul social ori filiale sau sucursale, a fost abrogat prin dispozițiile [art. I pct. 53 din Legea nr. 149/2004](#). Art. 40² a devenit prin renumerotare art. 51.

Articolul 149

Procedura aplicabilă regiilor autonome aflate în stare de insolvență se va stabili prin lege specială.

Articolul 150

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică la 60 de zile de la data intrării ei în vigoare***).

Notă *)** [Legea nr. 64/1995](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 29 iunie 1995.

(2) Pe data aplicării prezentei legi se abrogă:

- art. 695-888 (Cartea a III-a - Despre faliment) și art. 936-944 (Dispozițiuni speciale de procedură în materie de faliment) din Codul comercial român;
- art. 34-38 (Dispozițiuni relative la faliment) din Regulamentul pentru punerea în aplicare a Codului comercial român, publicat în Monitorul Oficial nr. 126 din 10 septembrie 1887.

Articolul 151

Procedurile falimentare deschise până la data punerii în aplicare a prezentei legi vor continua să fie administrate și lichidate potrivit dispozițiilor Codului comercial român.